

Project: Plaatsen met verhalen
HOTEL NEW YORK

	LEADER	t.c. 2'00 muziek
	titel: Hotel New York	
	luchtshots	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>2'20 Hotel New York. Rotterdam-Zuid, de Wilhelminapier.</p> <p>Hotel New York omringd door 't modernste deel van de stad. Symbool van het verleden. Ooit de poort naar de nieuwe wereld.</p> <p>02'34 Toen met een bruisende haven; arbeiders hebben hier met bloed, zweet en tranen bergen werk verzet.</p> <p>De haven groeide uit tot de grootste van de Wereld. Te groot voor de stad. Dus werd hij naar het westen verplaatst, naar de zee.</p>
	luchtshots	<p>2'54 De pier was het domein van de Holland Amerika Lijn. Zij verzorgden het vervoer van vracht en van mensen, emigranten. Een plaats van afscheid voor het leven.</p> <p>3'05 Na het vertrek van de Holland Amerika Lijn was het opeens een verlaten oord. Een plek zonder functie, zonder bestemming.</p> <p>3'13 Nu wordt er gewoond, gewerkt en geleefd. Het is een architectonisch hoogstandje, het paradepaardje van Rotterdam,</p> <p>met op de punt een hotel: Hotel New York.</p>

		de lijnrederijen en dan in het bijzonder de Holland-Amerika-lijn. En het werd eigenlijk het centrale punt voor het grote landverhuizervervoer dat via Rotterdam naar de Nieuwe Wereld vertrok.
	foto landverhuizershotel Drabbe op plek landverhuizershotel	<i>05.45 Han Drabbe:</i> Nou, hier stond oorspronkelijk het Landverhuizerhotel. Dat dateerde uit de tijd, dat er veel landverhuizers uit Oost-Europa kwamen, die kwamen dan per trein aan in Rotterdam, ze liepen over de brug aan het Noordereiland hiernaartoe en werden dan een nacht geacommodeerd in dat Landverhuizerhotel en er werd beweerd, dat ze daar dan ook ontluisd werden, want anders mochten ze niet aan boord en zeker in Amerika niet aan de wal.
	archieff: centrum R'dam in puin archieff: canadese bruiden	COMMENTAARTEKST 6'20 In 't begin van de Tweede Wereldoorlog wordt het centrum van Rotterdam door een bombardement verwoest. 6'40 Na de oorlog vertrekken van de pier Canadese bruiden als eerste naar een nieuw vaderland. Ze zijn een relatie met hun bevrijders aangegaan.
	archieff: passagiers archieff: zakenmensen “ afscheid nemen	<i>06.51 Han Drabbe</i> In het kader van de Traineeopleiding heb ik zo'n 3, 4 maanden bij Passage gewerkt en moest je ook allerlei werkzaamheden meedraaien. b.v. het inschepen van passagiers. En daar moest je toch een beetje letten op eh, afwijkend gedrag, of mensen die er wat merkwaardig uitzagen en je moest alle mensen vragen om hun Pokkencertificaat en natuurlijk paspoort en ticket e.d. En dat contact met die passagiers was ook wel interessant, want d'r waren natuurlijk hele verschillende soorten passagiers. Op de grote schepen, als de Nieuwe Amsterdam en de Rotterdam, waren toch veel zakenmensen, maar we hadden hier ook emigrantenafvaarten, dat waren over het algemeen wat eenvoudiger schepen, maar dat was soms zeer aangrijpend.

	titel Ina van der Kooij emigrant	<i>07.43 Ina Vanderkooy</i> Wij zijn 50 jaar geleden zijn we naar Canada gegaan: mijn vader, mijn moeder en 3 kinderen waar ik de oudste van ben. Ik heb een zus en ik heb nog een broer.
	archieff: afscheid nemen, tranen	<i>07.52 Han Drabbe</i> Dat was echt afscheid, ja, bijna voor het leven, want het was niet de tijd, dat je zei: “nou, met Kerstmis komen we wel weer even over!”. Nee, die mensen gingen voor het leven naar Canada toe. En dat was soms heel dramatisch.
		<i>08.12 Ina van der Kooij</i> D'r waren tranen, heel wat tranen. Ja. Maar ik heb het niet eerder gezien, dan toen ik de trein in ging, toen zag ik een paar tantes die stonden te huilen, en dat, ja, voor mij was dat ook een raar gevoel op dat moment. Toen was ik 12, het was toch: “ja, nou zie ik ze nooit weer”.
	archieff: zwaaien vanaf de pier en de boot	Wilhelmus, boottoeter
	archieff: vertrek emigranten	<i>08.51 vervolg Ina</i> In Nederland waar wij vandaan komen in Groningen, wij gingen nooit zover weg. En de kleine reisjes, die waren meestal op de fiets. Dus dit was een hele reis voor ons, een heel nieuw avontuur. Dat was allemaal prachtig natuurlijk. Je komt hier aan en er zijn natuurlijk heel veel mensen. En iedereen had familie bij zich zover als ik weet. En mijn moeders zus, die is ook meegeweest hiernaartoe en die heeft ons ook nagezwaaid.
		COMMENTAAR 9'20 Tussen 1945 en midden jaren'70 emigreren bijna een half miljoen mensen. Ieder met z'n eigen motieven.
	archieff	<i>09.30 vrouw</i> Het was hier wel zo: als je iets verkeerd deed, dan was het al gauw, dat de mensen zeiden van: “goh, nu zit het verkeerd” hè.

	archieff	<p>09.38 <i>Man</i></p> <p>Nou, ik wou een eigen bedrijf in mekaar draaien met mijn kinderen allemaal, want in Nederland heb je een waarborgsom nodig en veel kapitaal wil je wat gaan beginnen. Diploma's zijn wel nog te behalen, maar het kapitaal, dat ontbreekt.</p>
	Ina wandelt bij hotel NY	<p>09.53 <i>Ina van der Kooij</i></p> <p>Mijn ouders, die wilden emigreren om..., Mijn vader, die wou eigenlijk, hij had graag een stukje land gewild waar hij dan een tuin kon hebben en dan voor zichzelf een beetje..., te doen. En hij wou wel met zijn kinderen, want als hij niet ging, dan was hij bang, dat misschien wij zouden gaan later en dan is hij zijn kinderen kwijt.</p>
	archieff	<p>10.19 <i>Man</i></p> <p>"Ik wil weg, ik wil uit dit land, uit dit land weg", maar het is daar vrijer en blijer en niet zo bekrompen, ruimte om je heen.</p>
	med. Ina	<p>10.27 <i>Ina van der Kooij</i></p> <p>In '96 ben ik teruggeweest met mijn man en toen liep ik aan de straat en ik kwam een jongeman tegen. En ineens dacht ik: "dit kan wel een neef van me wezen en ik ken hem nieteens!". Toen ineens, toen vond ik: "ja, nou ben ik al die jaren ben ik kwijt, geen familie gehad, nooit mee omgegaan". En, ja, toen had je ineens het gevoel, dat je iets verloren was, of iets dat van je weggenomen was. Nou, ik zei het woord "gestolen", want dat is het eigenlijk voor ons. Mijn ouders, die hebben de keuze gemaakt om weg te gaan en wij hebben die keuze niet gemaakt: wij moesten. En ik heb vaak later gezegd: "als jullie het niet gedaan hadden had ik het nooit gedaan!".</p>
	archieff: wederopbouw	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>11'15 Terwijl de emigranten hun geluk elders zoeken, wordt in Rotterdam hard gewerkt aan de wederopbouw.</p>
	<p>titel: Paul v.d. Laar</p> <p>archieff: vervolg wederopbouw</p>	<p>11.42 <i>Paul van de Laar</i></p> <p>Na de Tweede Wereldoorlog was Rotterdam één grote kale vlakte. Men had tijdens de oorlog al beslist, dat d'r een totaal nieuwe stad gebouwd zou moeten worden, eigenlijk een stad, de binnenstad, vanaf de grond af aan weer moest worden opgebouwd. En zolang er geen invulling was voor het centrum bleef</p>

		het centrum leeg. Pas vanaf begin jaren '50 werd d'r in een hoog tempo gebouwd om de binnenstad op te vullen.
		COMMENTAARTEKST 12'08 t Was een tijd van veel en hard werken. Ook in de haven.
	titel: Han Drabbe archief: overslag stukgoed	<i>12.12 Han Drabbe</i> Ik heb eigenlijk mijn hele leven in de vrachtsector gewerkt. De Holland-Amerika-lijn was natuurlijk vooral bekend door zijn Passagebedrijf, dat sprak ook het meest tot de verbeelding, maar had ook een Vrachtbedrijf van ongeveer gelijke omvang. En dat betekent: het was een Lijnvaartrederij en een Lijnvaartrederij wil dus zeggen, dat ze zich voornamelijk bezighielden met het vervoer van stukgoed en eh die werden dan met kranen hè werden die zakken en balen, en vaten werden ze op de kant gedraaid. En eh, ja, dat was..., dat was heel..., een hele grote bedrijvigheid die hier steeds was. En daar zat je middenin. Dat was het aardige.
	containers in de haven archief: schiphol, vertrek emigrant	COMMENTAARTEKST 13'00 Maar aan die bedrijvigheid in het hart van de stad komt een eind. Vanaf de jaren '70 wordt vracht vervoerd in containers, waarvoor in het centrum niet voldoende ruimte is. 13'10 En ook passagiers reizen niet langer met de boot, ze gaan met het vliegtuig.
	archief: Wilhelminapier	<i>13.30 Paul van de Laar</i> Nou, in de jaren '70 eh vertrok de Holland-Amerika-lijn eigenlijk uit Rotterdam en andere bedrijvigheid verdween ook uit dit gebied. Het zag d'r toen naar uit, dat het helemaal geen toekomst meer had en toen heeft het jarenlang een soort no-go-area: "wat gaan we d'r mee doen?", "gaan we het slopen of eh wat dan ook?". En toen heeft men in de jaren '80 bedacht: "ja, je zit hier in het havengebied", op dat moment was d'r heel veel belangstelling ook internationaal gezien voor een revitalisering van eh..., van de waterkant en toen heeft men gezegd van: "wat we eigenlijk zouden

		moeten doen: dit gebied niet slopen, maar kijken of we met behoud van de culturele waarde van het gebied kunnen herontwikkelen”.
	centrum stad, pan naar hotel New York	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>14'10 Omdat de binnenstad in die tijd sterk uitbreidt, wordt gezocht naar nieuwe woon- en werklocaties. Die worden gevonden aan de overkant van de rivier, op de vrijgekomen havengebieden.</p>
	<p>titel (boven in beeld) archief 1990</p> <p>titel Riek Bakker directeur stadsontwikkeling 1986 - 1994</p>	<p><i>14.21 Riek Bakker</i></p> <p>Ik woonde ergens anders, maar omdat die stad ook 24 uur per dag wou proeven en dat ik in een hotelkamertje zat en uit het raam keek, en toen had ik ongeveer dit uitzicht. En wat ik toen zag was, dat ze die oude havenbekkens langzaam aan het vullen waren met grond die uit de spoortunnel kwam. En toen dacht ik bij mezelf van: “wat doen ze nou toch?!”, want eigenlijk is dat het mooiste wat Rotterdam heeft en dat lopen ze nou dicht te maken.</p>
	<p>luchtshot</p> <p>archief: opening hotel</p>	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>14'52 De Wilhelminapier wordt onderdeel van een mega project, de Kop van Zuid. Op de landtong moeten wonen, werken en recreatie worden gecombineerd.</p> <p>15'06 Oorspronkelijk op de Noorderoever geplande openbare gebouwen worden op 't nieuwe gebied gebouwd.</p> <p>Andere, bestaande gebouwen wordt nieuw leven ingeblazen; het hoofdkantoor van de HAL krijgt als eerste een nieuwe bestemming.</p> <p>15'17 Dit historische pand wordt in 1993 een eigentijds hotel, Hotel New York.</p> <p>15'24 Eén van de initiatiefnemers.</p>

titel Dorine de Vos art director hotel New York diverse hotelkamers		<i>15.27 Dorine de Vos</i> Het hotel heeft 72 kamers en waaronder een penthouse en 2 torenkamers. En ze zijn eigenlijk allemaal anders geworden, omdat de indeling van de ramen, het was natuurlijk geen hotel, daardoor zijn alle vormen anders geworden. Er zitten veel verhogingen in de kamers, omdat je dan weer gewoon, zittend uit het raam kunt kijken. En ze zijn eigenlijk allemaal een beetje anders van vorm, maar ook van inrichting en van kleur.
vervolg hotelkamers		Muziek <i>16.05 vervolg Dorine</i> Het belangrijkste in een hotelkamer is natuurlijk het bed. En uiteindelijk hebben we het ultieme bed gevonden naar onze mening en toen hebben we nog heel veel aandacht besteed aan de lakens. We hebben gekant katoenen lakens en ze moesten spierwit worden, omdat een wit bed is altijd schoon.
Dorine loopt naar torenkamer		<i>16.36 vervolg Dorine</i> Nou, hier zijn we bovenin de Klokkentoren en dan is dat eigenlijk je zitkamer, want beneden slaap je dan. En het spectaculaire uitzicht. Je hebt 4 balkonnetjes en je kan alle windrichtingen uit kijken. En het mooiste uitzicht is natuurlijk richting Amerika.
entree barbershop		COMMENTAARTEKST 16'57 Naast de hoofdingang kunnen manlijke gasten terecht bij de barbershop.
titel Robert Lagerman kapper		<i>17.20 Robert Lagerman</i> De Barbershop zit eh in dit gebouw, eh, 11 jaar, eigenlijk eh vrij vlot na de opening van..., van Hotel New York. En eigenlijk een beetje eh met het idee om dat eh, ja, de Hotelkapper zoals ze in vroegere jaren bestonden, om dat een beetje in zoiets in ere te herstellen. We hebben daar een nieuwe houten vloer in gelegd, we hebben d'r ornamentenplafonds in gebracht, al het tegelwerk opnieuw aangebracht. De lambrisering eh, die zat d'r wel in, dat is natuurlijk wel heel mooi. Ja, en ondanks dat ie her en der zeg maar slijtageplekken ging vertonen hebben we dat ook bewust zo gehouden met het idee eh om aan de

		mensen te laten denken, dat deze zaak d'r al, ja, zeg maar meer dan 60 jaar zit. De stoelen zijn uit eh 1910, 1920, en komen uit Zuid-Europa. Het is echt een hele mooie makelij. Nee, deze komen zelfs uit Zuid-Amerika, ik zeg het verkeerd, maar in Zuid-Europa hadden ze ze ook, omdat dat kan je zien: voor de Noord-Europese landen en voor Noord-Amerika waren de zittingen van leer of skai, en voor de warme landen maken ze dat van een soort biezen zittingen, zodat dat lekker luchtig was, anders bleven ze aan die skaien zitting vastplakken en dat was niet zo prettig.
	CU's stoelen	(Muziek) 18.57 vervolg Robert Ik heb me laten vertellen, dat, toen het nog geen hotel was en toen het het Hoofdkantoor van de Holland-Amerika-lijn was, dat hier vroeger de artsen zaten. Mensen die in de scheepvaart zaten, die hadden natuurlijk ook artsen nodig voor entingen en zo als ze overzees gingen en keuringen, dus hier zaten de zgn. keuringsartsen in deze ruimte.
	Drabbe in grand café	<i>19.26 Han Drabbe</i> Waar wij nu staan, dat was de Technische Dienst. En verderop die kant uit, daar zat de Rekenkamer. Dat was eigenlijk de Administratie en de Boekhouding, ja. En het Vrachtbedrijf, dat zat op de 1 ^{ste} verdieping. Heel kort na de opening ben ik er een keer doorheen gelopen en ik heb nog alle plekjes kunnen terugvinden waar ik ooit gezeten had achter een bureau! En dat betekent, dat men de structuur gehandhaafd heeft en dat maakt het voor oud-employees natuurlijk extra leuk om hier rond te kijken in dit gebouw.
		<i>20.06 Dorine de Vos</i> Het was een lege ruimte, je kan eigenlijk goed zien aan de vloer hoe het geweest moet zijn. En eh je zal zien, dat we allemaal verhogingen hebben gemaakt langs het raam, het was toen net als in oude scholen, dat.., dat kinderen ook onder een hoog raam zaten, ze konden alleen de wolken eigenlijk zien. Dus het personeel zat eigenlijk een soort laag, het kon nooit naar de boten kijken, want dat leidde natuurlijk allemaal af van hun werk.
	Dorine loopt naar hotelhal	Kijk: het enige muurtje wat we d'ruit hebben gehaald is, dat de Directie, die had een eigen lift gemaakt. En

	Dorine in grand café	<p>die lift, die stond hier, die ging hier dwars door het plafond heen, dus je kwam deze prachtige hal binnen. Er was een knalrode lift, echt de Directielift, daar mocht ook niemand anders in. En dit was dichtgemaakt en dat vonden wij jammer, dus we hebben d'r een hekje bij laten maken. Dit is eigenlijk de enige grote ingreep die wij hebben gedaan.</p> <p>Op een gegeven moment liet ik me leiden door de palen die d'r waren en opeens zag ik een pad ontstaan van helemaal achterin. En toen dacht ik: "nou, dan moet het als je alles gelijkvloers doet, dan zie je elkaar niet zo goed". Kijk eh: zo'n restaurant is natuurlijk eigenlijk theater hè. En eh als je dan eh gevoel voor theater had zelf als gast, dan zou je daarboven gaan zitten en dan zou je een mooie jurk aan doen met hoge hakken, en dan zou je als het het drukst was eh de weg naar de WC vinden over de blauwe loper. En dan moest je je natuurlijk wel voelen, dat je een soort filmster was hè.</p>
		<p>21.47 <i>vervolg Dorine</i> Nou, en dus op de één of andere manier heeft het gebouw zichzelf ingedeeld.</p>
	<p>titel boven in beeld archieff</p> <p>titel Riek Bakker</p>	<p>21.52 <i>Riek Bakker</i> Die hele muurstrip, die oude gebouwen die d'rin zitten, die willen we houden, omdat we denken, dat die heel karakteristiek zijn. En waar we hier nu mee bezig zijn is een onderzoek of we er eh studentenhuysvesting in kunnen krijgen en met voorrang, omdat we denken, dat het ontzettend leuk is om die mensen hier alvast te huisvesten, zodat we een beetje leven in de brouwerij krijgen en dat het alvast bewoond is.</p>
	<p>ext. pakhuis</p> <p>aanbellen aan voordeur</p>	<p>COMMENTAARTEKST 22'16 En dat gebeurde. Eén pakhuis is helemaal opgeknapt en gerestaureerd. Tegenwoordig wordt het bewoond door studenten en jongeren.</p>
	Henning doet open	<p>22.34 <i>Henning v.d. Akker</i> Goeiemiddag. Kom verder in mijn stulp op de Kop Van Zuid!</p>

	in woonkamer ext. gebouw	COMMENTAARTEKST 22'46 De sfeer van het pakhuis is bewaard gebleven.
	titel Henning van den Akker bewoner	22.49 <i>Henning v.d. Akker</i> De hele stijl van de ramen, bakstenen die gebruikt worden, dat zie je van binnenuit niet, maar wel als je hierbuiten kijkt. We hebben hier een balk die nog helemaal oorspronkelijk is en dat zie je eigenlijk op andere stukjes van het gebouw ook terug. En, nou, ik heb een mooie oude houten vloer erin en eh ja, het hele gevoel! De trap omhoog, het torenkamertje. En ja, je merkt het..., je merkt het.
		23.23 <i>vervolg Henning</i> Eén van de prachtige dingen van dit gebouw is, dat je als je gelukkige bezitter bent van een dakterras, dat je dit uitzicht hebt. En als geboren Rotterdammer vind ik dat prachtig! Ja, dit is eh..., ik zit hier 's zomers heel graag, ik nodig mensen uit. En omdat het 1 van de mooie oude gebouwen van Rotterdam is, heb je hier 1 op de 2 weekenden ongeveer een festival.
	rondgan door nog niet gerenoveerd pakhuis	commentaar 23'48 Zo zagen de pakhuizen er oorspronkelijk uit. Hier lagen allerlei goederen opgeslagen: partijen tabak, koffie, erwten, papier. 24'03 In de koelere kelders lagen vaten met eetbare oliën en vetten.
	archieff: dansen en ontspannen op boot	24.08 <i>Dorine de Vos</i> Kijk: dit was de bedoeling, dat hier dan een groot orkest zou staan. De piano staat d'r al. De gordijnen konden dicht en dan was hier de dansvloer. En met de kroonluchter en de lichtjes. En dan kan je er omheen zitten en het is toen toch wel een beetje geïnspireerd op hoe het op een schip was.
	Dorine	24.56 <i>vervolg Dorine</i>

		<p>En natuurlijk de ultieme caféstoel van.., van Tonnet gebruikt, omdat dat toch de klassieke , eigenlijk de klassieke caféstoel is. Maar ook oudere nog gezocht, omdat ik het leuk vind om altijd te mengen: nieuw en oud. Dus dat krijgt dan wel een bepaald soort sfeer, alsof het er altijd</p> <p>Dan is het niet zo nieuw.</p>
	ext. pan naar Las Palmas	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>25'22 Tussen hotel New York en de pakhuizen ligt nog een oorspronkelijk gebouw, 't draagt de exotische naam 'Las Palmas'.</p>
	<p>Drabbe voor 't gebouw</p> <p>archief: auto aan boord div. werkplaatsen</p>	<p>25.28 <i>Han Drabbe</i></p> <p>Las Palmas was het Werkplaatsenpand. In de kelder was de fietsenstalling voor het personeel. Op de beganegrond een Garagebedrijf waar al het stuwadoorsmateriaal werd onderhouden en gerepareerd, en waar de auto's die Amerikaanse passagiers meenamen naar Amerika van onderen werden schoongemaakt, zodat ze niet mond- en klauwzeer of weet ik wat in Amerika konden brengen. Nou, daar zat dan verder in allemaal t.b.v. de eigen schepen: een Kabelgat, een Zeilmakerij, een Meubelmakerij, Stoffeerderij, een Polijstinrichting voor het tafelzilver. Dus je kan je voorstellen: de hoeveelheden tafelzilver die gebruikt werden en dat werd hier gepolijst, allemaal in eigen beheer t.b.v. de eigen vloot.</p>
	<p>ext. gebouw</p> <p>Erasmusbrug</p>	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>26'23 De renovatie van Las Palmas is begonnen. Straks komen hier verschillende culturele instellingen, onder andere het Nederlands fotomuseum.</p> <p>26'32 Een nieuwe brug is er al, de Erasmusbrug. Vanuit het centrum een rechtstreekse verbinding met Rotterdam Zuid. Die bereikbaarheid liet in het verleden nog al eens te wensen over.</p>

<p>archief: Willemsbrug</p> <p>Maastunnel</p> <p>Van Brienoordbrug</p> <p>archief: verscheping van delen Erasmusbrug</p>	<p><i>26.44 Paul van de Laar</i></p> <p>De Willemsbrug rond 1877 geopend was de 1^{ste} schakel tussen Noord en Zuid, een hele belangrijke brug. Maar die brug was eigenlijk helemaal niet goed berekend op het toenemende verkeer. En er werd vanaf het begin van de vorige eeuw continu nagedacht over: “hoe kunnen we nou zorgen, dat die oeververbindingen gaan verbeteren?”. Toen heeft men gedacht: “we moeten geen brug hebben, maar we moeten een tunnel hebben” Toen is aan het eind van de jaren '30 de Maastunnel aangelegd. En toen was ook eigenlijk al vrij duidelijk, dat als het wegverkeer, als je dat niet door Rotterdam wil laten lopen maar eromheen, dan zul je er ook voor moeten zorgen, dat d'r een rondweg om Rotterdam komt. Dus de Van Brienoordbrug was eigenlijk al eind jaren '30 op de tekentafel. Maar dat is toen uitgesteld. En in de jaren '30 was eigenlijk ook al het plan voor de Erasmusbrug lag al op de tekentafel. Maar ja, de oorlog brak uit, d'r was geen geld en toen kwam de Wederopbouw, en toen heeft het eigenlijk pas geduurd tot in de jaren '80 toen Rien Bakker zei: “nou, we zouden eigenlijk daar een brug neer moeten leggen, want dan hebben we de ideale verbinding vanuit de Coolsingel naar Rotterdam-Zuid” en dat was van belang om ook juist de centrumfunctie in Rotterdam-Zuid echt tot ontwikkeling te brengen.</p>	
<p>brug vanuit de watertaxi</p>	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>27'57 Van noord naar zuid, en andersom, kan ook weer met de watertaxi.</p> <p>Een initiatief dat bij de opening van hotel New York nieuw leven is ingeblazen.</p>	
<p>titel: Han Verhagen watertaxi hotel New York</p>	<p><i>28.09 Han Verhagen</i></p> <p>Het was toen gewoon echt een werkgebied, een Rotterdams werkgebied, een havenpier, waarop eh geen bussen reden, waar geen Erasmusbrug was en ja, de mensen moesten van Hotel New York naar het centrum en net aan de rand van het centrum vervoerd worden. En de enigste manier die snel en eh redelijk lux was, was met de watertaxi. Nou, de watertaxi is meer eigenlijk het slagroom op de bak koffie van Hotel New York geworden en we zijn niet meer in het gebiedje gebleven zoals we gestart zijn: van Hotel</p>	

		<p>New York naar het centrum en net buiten het centrum van Rotterdam, maar we bestrijken nu heel Rotterdam. Je kunt nu met de watertaxi hebben we wat grotere en snellere boten gebouwd en we kunnen nu eigenlijk van Hoek Van Holland tot Dordrecht kan je met de watertaxi, daar zijn meer als 200 opstapplaatsen voor gecreëerd. Nou, Hotel New York is een stukje van.., van.., van mijn leven geworden en ja, eh, ik vind het van binnen mooi, maar ik vind het ook vanaf van buiten vind ik het echt een.., een sprookjeskasteel. Als het.., als het in het zonnetje staat en de mensen lopen d'romheen is het mooi, maar het is ook een heel mooi gebouw als.., als het regent en het is donker, dan is het bijna een beetje een sprookjesslot. En ja, met die nieuwbouw d'romheen zoals het nu gerealiseerd wordt op de pier heeft het wel iets heel speciaals.</p>
	<p>div. shots hotel New York; pan van links naar rechts: Wilhelminapier</p>	<p>COMMENTAARTEKST</p> <p>29'25 De historische panden worden nu omringd door nieuwbouw. Het goeie van weleer is bewaard gebleven; de dimensie is verschoven.</p> <p>En de plannen zijn nog lang niet voltooid. In de toekomst komen er nog eens vijf torens bij. Appartementen om te wonen, kantoorruimten, winkels, en voorzieningen om uit te gaan.</p> <p>Een project waarvan maar weinig mensen durfden dromen.</p>
	<p>Dorine voor het hotel</p>	<p><i>Dorine de Vos</i></p> <p>Ja, wij vonden dat pionieren eh geweldig en wij hebben d'r nooit aan getwijfeld. Wij dachten: "als wij dat nou fantastisch vinden, dan zullen d'r toch wel een X-aantal mensen zijn die dat ook geweldig vinden?".</p>
	<p>luchtshot</p> <p>ook tbv. aftiteling</p>	<p>30'00 Weer sta ik op de Wilhelminapier</p> <p>En zie hoeveel er is veranderd</p> <p>Daar rond hotel New York ligt nu het nieuwe</p>

		<p>Rotterdam Het lijkt alsof de stad nu afscheid van mij tracht te nemen; Dat is het lot van Rotterdammers, Telkens opnieuw weer afscheid nemen Maar kijkend naar de brug Weet ik; het komt terug Dat mooie Rotterdam.</p>
--	--	--

30'22 dia logo EBU